

М. П. Бондар

Кибальчич Надія Костянтинівна

КИБАЛЬЧИЧ Надія Костянтинівна (псевд. і крипт.: Надія К., Н. К., Н. Максименко; 26. 04(08. 05). 1878, містечко Ясногород, нині село Романів. р-ну Житомир. обл. – 06(19). 09. 1914, м. Кагарлик, нині Київ. обл., похов. у с. Трипілля, нині Обухів. р-ну Київ. обл.) – письменниця. Дочка [Н. М. Кибальчич](#), онука *Матвія Номиса*. Закін. Лубен. гімназію (нині Полтав. обл., 1894). Деякий час жила в Італії та Австрії, де лікувався чоловік. Дебютувала 1899. Ліриці К. притаманні тонке відчуття природи, увага до внутр. світу особистості, фіксація плінних почуттів. Для лірич. героя характерна громадян. активність. У прозі, що відзначається жанр. розмаїттям (повість, оповідання, новела, ескіз), заглибленням у психологію персонажа розробляла тему інтелігенції (переважно сільської) із мотивами нескладеного життя, нездійснених сподіванок («Смутна пісня», «На канікули», «Засуджені», «Концерт», «Новина», «Ескізи. З життя на селі»). У кількох проз. творах змалювала невлаштованість селян. побуту («Ганнине кохання», «Підпал», «Нічий»), драматизм подій революції 1905–07 («Хвилини», «Хмарина», «Злочинець», «Останні»). Гострий психол. сімей. конфлікт – у повісті «Пропащі сестри» (ж. «Літературно-науковий вісник», 1914). У циклі імпресіоніст. проз. мініатюр («Місячне сяєво», «У лісі», «Десять грають» та ін.), в алегор. притчі («Уривки з автобіографії Ідеї») робила спроби худож.-філос. осмислення дійсності, сусп. життя. Писала оповідання для дітей, зокрема «Спогади кота Сивка» (ж. «Молода Україна», 1910–11), «Малий Ніно» (1914). Друкувалася у ж. «Будучність», «Молода Україна», «Рідний край», «Українська хата», альманахах «З-над хмар і з долин», «Багаття», «За красою», «З потоку життя», «Розвага», «Досвітні огні» та ін. Авторка «Споминів про Б. Грінченка» (г. «Руслан», 1910). Перекладала з італ., франц., нім. літ.-р. Листувалася з Лесею Українкою та І. Франком, які схвально оцінювали її творчість. Причиною самогубства К.

стала смерть її чоловіка.

Основні твори

Поезії. К., 1913; Оповідання. К., 1914; Дитячі оповідання. К., 1914; Вибране. Чг., 2006.

Рекомендована література

1. Яценко М. З листування І. Франка та Н. Кибальчич // РЛ. 1969. № 6;
2. Томчук Л., Поліщук Я. Художній світ Надії Кибальчич. Р., 2000;
3. Томчук Л. Письменниця розбитих надій // Укр. альм. Варшава, 2004;
4. Комарівська Н. Надія Кибальчич (штрихи до портрету). В., 2006;
5. Зеленська Л. «Пісня, співана в журбі» // Кибальчич Н. Вибране. Чг., 2006.

Бібліографічний опис:

Кибальчич Надія Костянтинівна / М. П. Бондар // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-11872>. – Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).